

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.012/2023/4.

A felperes: felperes, felperes címe.

A felperes képviselője: Répási, Pécsi és Fazekas Ügyvédi Társulás, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 15.P.21.980/2022/7.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, és az elrendelt helyreigazítás szövegéből az első közlés tekintetében a valóság megállapítására vonatkozó rendelkezést, a harmadik, negyedik és hatodik közlés tekintetében az alperes helyreigazítás közzétételére kötelezését mellőzi.

A cég1 Zrt. (cím) által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 64.300 (hatvannégyezer-háromszáz) forintra leszállítja.

A cég1 Zrt. (cím) által az állam javára fizetendő kereseti illeték összegét 108.000 (száznolcezer) forintra felemeli azzal, hogy azt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60 napon belül kell megfizetni.

A további 144.000 (száznegyvennégyezer) forint kereseti és 192.000 (százkilencvenkétezer) forint fellebbezési illeték az állam terhéen marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes által szerkesztett <https://metropol.hu/> internetes sajtótermékben 2022. február 24-én „Kiárúsítja Óbudát a baloldal – Most a csillagvizsgáló van veszélyben - Fotó!” címmel cikk jelent meg, amely az alábbiakat tartalmazta.

[2] „Veszélybe került a Barátság Park területén található Polarisz Csillagvizsgáló. A baloldali vezetésű Óbuda ugyanis legújabbán erre vetett szemet, így hamarosan költöznie kell a népszerű szolgáltatásnak *(első közlés)*. A testület rendszeresen, a lakossági tiltakozások ellenére értékesíti a kerület vagyonát, nem is keveset...

[3] A baloldal sorra eladja a kerület tulajdonában lévő zöldterületet és ingatlanokat. Lakossági tiltakozás ellenére parkolókat számol fel, a kampányígéretet megszegve pedig csaknem 100 bérlakást értékesített. A zöldterületek jelentős részén már túladtak, vagy ha ez nem sikerült, bérbe adta azokat *(második közlés)*. A zöld helyén társasházak és irodaházak épülnek úgy, hogy forráshiánnyal, illetve állami támogatások megvonásával magyarázzák

»kényszerhelyzetüket«. Szerintük ugyanis ez a »kabát« elég nagy ahhoz, hogy eltakarja, az önkormányzat 1,5 milliárddal több működési támogatást kapott a tavalyihoz képest, év végén szintén 1,5 milliárddal több iparüzési adóhoz jutott, és év végén több mint 5 milliárddal nagyobb megtakarítás szerepelt az önkormányzat bankszámláján – mondta el a Metropolnak polgármester, a kerület korábbi polgármestere.

[4] Most a Polarisz Csillagvizsgáló, sokadikként a sorban az, amit értékesíteni kívánnak. (első kijelentés) A terület, ahol található az épület, a Hajógyári-szigethez hasonló zöldterület, azaz nagyon értékes. Hallottunk már erről korábban, hiszen itt van az az önkormányzati strand is, amelyet nem tartottak karban, így az használhatatlanná vált. Lehet, hogy azért hagyták lepusztulni, mert már akkor tudták, hogy később eladják?

[5] polgármester rámutatott arra is, hogy a baloldali többségű testület nemcsak a kerületieket károsítja meg, hanem az államot is. Miután az általuk favorizált gyermek szakrendelőt a kormány megtámogatta 1,5 milliárd forinttal, és miután a kormány átutalta az emelt béreket is, azért, hogy ne legyen nyereséges a szakrendelőt működtető egészségügyi KFT, elvont 100 millió forintot tőle az önkormányzat. Az így veszteségesse váló gyerekszolgáltatás után ugyanis elkerülhetik az adó befizetését (*harmadik közlés*).

[6] Néhány az eladottak listájáról:

[7] Felpörgették a bérlakások eladását, eddig 100 darab fölött értékesítettek (negyedik közlés)

[8] Eladták a Pünkösdfürdő utcai önkormányzati telket, a parkolók felszámolásáról sem tájékoztatták a lakókat

[9] Árulják a sóstói tábor egy részét (ötödik közlés)

[10] Újlaki Piac épülete

[11] Bivalyos Csárda

[12] Flórián Mozi

[13] Bérbe adták:

[14] a Barát patak melletti szabadidő telket (ezen polgármester révén elidegenítési tilalom van, azért nem adhatták el) (hatodik közlés)

[15] Veszélyben van:

[16] Barátság Park

[17] A kaszásdűlői és csillaghegyi közösségi ház (hetedik közlés)

[18] Semmibe vették a helyieket, beépítették volna az utolsó nagy Római-parti parkot is

[19] A Vitorla utca és Nánási út találkozásánál lévő nagy zöldterület »kereskedelmi hasznosítására« Óbuda-Békásmegyer baloldali vezetése annak ellenére hirdette meg a pályázatot, hogy a helyiek egyöntetűen elutasították a tervet az erre szervezett lakossági fórumon. A Római-part 6000 négyzetméteres fás parkjának átalakítása a terület egy részére vonatkozott volna, amelyet közfunkciót is ellátó, kereskedelmi üzlet célra adtak volna bérbe. A helyi civilek tiltakozásba kezdtek, és tíz vérszilvafát ültettek a területen, illetve petíciót indítottak. Az elképzelésből végül nem lett semmi, mert nem jelentkezett rá pályázó. Az eset annak idején csak a Metropol érdeklődésére derült ki, sem a testület, sem a lakosság nem tudott róla. Lapunk kérdéseire, miszerint a terület mekkora részét adnák át kereskedelmi üzlet és parkolók részére, csak annyit válaszoltak, hogy »A pályázat eredménytelenné lett nyilvánítva. Az önkormányzat nem írja ki újra.«...

[20] Anonymus szerint, amire »ki vannak éhezve«, az a Városháza, de a listán szerepelt a Mocsárosdűlő is

[21] A Mocsárosdűlőt Anonymus, a maszkos ember hozta szóba először, aki nyilvánosságra hozott egy tucat olyan ingatlant – köztük a Városházát is –, amellyel a Főpolgármesteri Hivatal házalt. A korrupciógyanús ingatlanügyletek mellett a Városháza falain belül működő jutalékos rendszerről is beszámolt, hangfelvételekkel alátámasztva.

[22] Épphogy sikerült megmenteni a Mocsárosdűlőt

[23] személy1 III. kerületi polgármester korábbi állítását, miszerint még csak kérés sem érkezett hozzá a Mocsárosdűlő beépítése kapcsán, azonnal megcáfolta személy2 budapesti főépítész és személy3, a fővárosi vagyongazdálkodó vezérigazgatója is.

[24] »személlyel1 megvan a deal, itt pedig lakások lesznek« – mondta személy3 a december 3-án közzétett Anonymus-videó szerint. A fenti mondat 2021. május 5-én, a fővárosi vagyongazdálkodó Attila úti épületében hangzott el, ahogy az is, hogy személy1 már rá is bólogatott a beépítésre, és »a terület árazása folyamatban van«.

[25] polgármester, Óbuda korábbi fideszes polgármestere január 9-én tett közzé egy nyílt levelet polgármester2nek címezve, amelyben a Mocsárosdűlő megvédését kéri. Ebben leírja, hogy Óbuda lakosságát hónapok óta bizonytalanságban tartja a kerület baloldali városvezetése a területtel kapcsolatban, és arra kéri a főpolgármestert, hogy a Mocsárosdűlő teljes egészére terjessze ki a »zöld közpark« besorolást. Tavaly december 20-án III. kerületi képviselő-testület – a Polgári Frakció javaslatára – a Mocsárosdűlő területének 70 százalékát visszaminősítette természeti területté, azonban 268 000 négyzetméteren a beépíthetőség megmaradt. polgármester indítványa, úgy fest, mégis célba ér, hiszen erre a nevezett rész levédésére polgármester2ék bizottsága a napokban rábólintott, így az megmenekülhet a privatizációtól.

[26] Óbuda fél áron kótyavetyélte el a legendás csillaghegyi éttermet

A Bivalyos Csárda értékesítésére egyetlen pályázó jelentkezett, aki a piaci árnál jóval alacsonyabban jutott az ingatlanhoz. A 2448 négyzetméteres területet, amely a Bivaly utcában állt, szerény 180 millió forintért értékesítette a III. kerületi önkormányzat, miközben ezen a környéken a telekárak ennél jóval magasabbak. Az ingatlant 73 530 forintos négyzetméterárért adták el, míg az átlagár 100 ezer forint felett van Csillaghegyen és a Római-parton. A kultikus csárdát az új tulajdonosa már le is bontatta, értesítéseink szerint többlakásos társasház épül majd a történelmi épület helyén. A Bivalyos Csárda elismert és nagy múltú vendéglátóhely volt Csillaghegyen. Az 1930-as évek óta működő csárda épületének egyes részei több száz évesek is lehetnek.”

[27] A felperes előzetes helyreigazítás iránti kérelmét az alperes nem teljesítette.

[28] A felperes keresetében az alperest arra kérte kötelezni, hogy a www.metropol.hu internetes portálon 24 óra időtartamban tegye közzé a kifogásolt közlemény megjelenési helyével és módjával egyező módon az alábbi helyreigazító közleményt:

[29] „Helyreigazítás:

[30] 2022. február 24. napján »Kiárúsítja Óbudát a baloldal – Most a csillagvizsgáló van veszélyben« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy »veszélybe került a Barátság Park területén található Polarisz Csillagvizsgáló. A baloldali vezetésű Óbuda ugyanis legújabbban erre vetett szemet, így hamarosan költöznie kell a népszerű szolgáltatásnak. [...] Most a Polarisz Csillagvizsgáló, sokadikként a sorban az, amit értékesíteni kívánnak.« A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer 2019. októberében megválasztott ellenzéki vezetésű Önkormányzatának soha nem volt értékesítési

szándéka ezen a területen, és jelenleg sincs, emiatt tehát nincs veszélyben és nem kell elköltöznie a Polaris Csillagvizsgálónak.

[31] Valótlanul állítottuk azt is, hogy »a zöldterületek jelentős részén már túladtak, vagy ha ez nem sikerült, bérbe adta azokat«. A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer 2019. októberében megválasztott ellenzéki vezetésű Önkormányzata nem adott el zöldterületeket, kizárólag építési telkeket értékesített.

[32] Valótlanul állítottuk, hogy »...azért, hogy ne legyen nyereséges a szakrendelőt működtető egészségügyi KFT, elvont 100 millió forintot tőle az önkormányzat. Az így veszteségesse váló gyerekszolgáltatás után ugyanis elkerülhetik az adó befizetését...«. A valóság ezzel szemben az, hogy éppen a szakrendelő gazdálkodásának sikeressége tette lehetővé a támogatása csökkentését, amelyet Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Képviselő-testülete a 2022. évi költségvetési rendeletével elfogadott.

[33] Nem fedte a valóságot az az állításunk sem, miszerint »felpörgették a bérlakások eladását, eddig 100 darab fölött értékesítettek.« A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer 2019. októberében megválasztott ellenzéki vezetésű Önkormányzata nem értékesített 100 darab fölötti bérlakást.

[34] Valótlanul állítottuk azt is, hogy »árulják a sóstói tábor egy részét.« A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat nem kívánja értékesíteni Siófok-sóstói Gyerme- és Ifjúsági Táborát, illetve annak bármely részét.

[35] Valótlanul állítottuk, hogy »bérbe adták a Barát patak melletti szabadidő telket (ezen polgármester révén elidegenítési tilalom van, azért nem adhatták el).« A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer 2019. októberében megválasztott ellenzéki vezetésű Önkormányzata az említett telket sosem szánta értékesítésre és nem hirdette meg. A területen érvényben lévő változtatási tilalom pedig Budapest Főváros Önkormányzata Közgyűlésének 28/2021 (VI.29.) önkormányzati rendeletén alapul.

[36] Nem fedi a valóságot az az állításunk sem, miszerint »veszélyben van a Barátság Park, a kaszásdűlői és csillaghegyi közösségi ház«. A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer 2019. októberében megválasztott ellenzéki vezetésű Önkormányzatának soha nem volt értékesítési szándéka és jelenleg sincs, emiatt tehát nincs veszélyben a Barátság park (Óbudai szabadidőpark), sem a 3K – Kaszásdűlői Kulturális Központ, sem pedig az Óbudai Kulturális Központ Csillaghegyi Közösségi Háza.”

[37] Kérte az alperes kötelezését a perköltség megfizetésére.

[38] Keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1), (2) bekezdésére, a 496. § (1), (2) bekezdésére alapította.

[39] Érvelése szerint a cikk a felperesre vonatkozó valótlan tényállításokat tartalmaz. Az első négy sérelmezett közlés valótlan tényállítás, ugyanis a felperes sem a csillagvizsgálót, sem pedig a cikkben szereplő zöldterületeket nem kívánta értékesíteni; nem elvonás, hanem zárolás történt; a zárolt összeg felhasználására azért nem került sor, mert az önkormányzatnak bevételtöbblete keletkezett; az alperes maga ismerte el, hogy 70 darab ingatlan eladására került sor. Álláspontja szerint nem tekinthető lényegtelen pontatlanságnak a két szám közötti eltérés. Az ötödik kijelentés azért valótlan, mert a szomszédos ingatlan eladásának előkészítéséből nem következik a tábor értékesítése. A hatodik közlés bérbe adásra vonatkozó fordulatát nem kifogásolta, a kijelentés további részét azonban sérelmezte. Előadása szerint nem csak azért nem állt szándékában az ingatlan értékesítése, mert azon elidegenítési tilalom áll fenn, hanem azért sem, mert az ingatlant a Fővárosi Önkormányzat rendelete alapján változtatási tilalom is érinti. A hetedik közlés a cikk egészét értelmezve azt jelenti, hogy a

felperes a megjelölt ingatlanokat értékesíteni kívánja, amely állítás szintén nem felel meg a valóságnak.

[40] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását célozta. Érvelése szerint a sérelmezett közlések valós tényállítások, illetve valós tényeken alapuló véleménynyilvánítások. A kijelentéseket, a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma által elfogadott PK 12. számú állásfoglalásban írtak alapján, összefüggéseikben kell vizsgálni. Cikkében a felperes gazdálkodásával kapcsolatos kritikai álláspontját fogalmazta meg, annak számos közlését a felperes maga sem vitatta.

[41] Az első és a második kijelentés valós voltára bizonyítást nem ajánlott fel. Álláspontja szerint a harmadik közlés véleménynyilvánítás; a felperes sem tette vitássá a 100 millió forint elvonását, kizárólag arra hivatkozott, hogy a sikeres gazdálkodás miatt nem volt szükség erre a pénzre. Ezzel szemben a cikkben megfogalmazott vélemény szerint az elvonásra annak érdekében került sor, hogy a kft. ne legyen sikeres és ne kelljen adóznia. A negyedik közlés lényegtelen pontatlanságot tartalmaz, ugyanis a közérdekű adatigénylés során kiderült, hogy 70 ingatlant adott el az önkormányzat. Az ötödik közlést érintően csatolta az alpolgármester előterjesztését, amely a gyermektábor melletti szomszédos telek eladására tett javaslatot. Ez a tény előrevetíti az ifjúsági tábor értékesítését. A hatodik közlés esetében hangsúlyozta, hogy a felperes az értékesítési szándékának hiányára hivatkozott, azonban a sérelmezett kijelentés a telek bérbeadásáról szólt. A felperes nem vitatta a bérbeadást, az eladásra pedig az elidegenítési tilalom miatt nem kerülhetett sor. A hetedik közlésben szereplő „veszélyben van” kifejezés értékítélet.

[42] A valóság közlése iránti kérelmet alaptalannak, szükségtelennek tartotta. Vitatta a kért közzététel módját, mert a teljes cikk soha nem szerepelt a portál főoldalán.

[43] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett www.metro.pol.hu internetes portálon 2022. február 24-én „Kiárúsítja Óbudát a baloldal – Most a csillagvizsgáló van veszélyben” címmel megjelent és a <https://metro.pol.hu/aktualis/kiarusitja-obudat-a-baloldal-most-a-csillagvizsgalo-van-veszelyben-foto-623789/> linken elérhető cikkhez kapcsolódóan tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt – a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár és fénykép nélkül – 5 napon belül, a cím alatt, a lead felett legalább 30 napig, illetve amíg az eredeti kifogásolt cikk elérhető és a www.metro.pol.hu kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban ahogy a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető: „Helyreigazítás a „Kiárúsítja Óbudát a baloldal – Most a csillagvizsgáló van veszélyben” című cikkhez.

[44] „Helyreigazító közlemény:

[45] A 2022. február 24. napján »Kiárúsítja Óbudát a baloldal – Most a csillagvizsgáló van veszélyben« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy »veszélybe került a Barátság Park területén található Polarisz Csillagvizsgáló. A baloldali vezetésű Óbuda ugyanis legújabbban erre vetett szemet, így hamarosan költöznie kell a népszerű szolgáltatásnak. [...] Most a Polaris Csillagvizsgáló, sokadikként a sorban az, amit értékesíteni kívánnak«. A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer 2019. októberében megválasztott ellenzéki vezetésű Önkormányzatának soha nem volt értékesítési szándéka ezen a területen, és jelenleg sincs, emiatt tehát nincs veszélyben és nem kell elköltöznie a Polaris Csillagvizsgálónak.

[46] Valótlanul állítottuk azt is, hogy »a zöldterületek jelentős részén már túladtak«.

[47] Valótlanul állítottuk, hogy »...azért, hogy ne legyen nyereséges a szakrendelőt működtető egészségügyi KFT, elvont 100 millió forintot tőle az önkormányzat. Az így veszteségessé váló gyerekszolgáltatás után ugyanis elkerülhetik az adó befizetését...«.

[48] A valóság ezzel szemben az, hogy éppen a szakrendelő gazdálkodásának sikeressége tette lehetővé a támogatása csökkentését.

[49] Valótlanul állítottuk, hogy »felpörgették a bérlakások eladását, eddig 100 darab fölött értékesítettek.«

[50] Valótlanul állítottuk, hogy »árulják a sóstói tábor egy részét.«

[51] Valótlanul állítottuk, hogy azért nem adhatták el a Barát patak melletti szabadidő telket, mert ezen elidegenítési tilalom van.

[52] A valóság ezzel szemben az, hogy Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata az említett telket sosem szánta értékesítésre és nem hirdette meg.”

[53] A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Az alperes kiadóját a felperes javára 150.000 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

[54] Határozatának indokolásában ismertette Magyarország Alaptörvénye IX. cikkét, a Pp. 495. § (1), (2) bekezdését, a 496. § (1), (3) bekezdését, az Smtv. 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, a 12. § (1), (2) bekezdését. A jogvita alapjogi érintettségére figyelemmel idézte az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozata indokolásának [28]-[29] és [39]-[40] bekezdését, valamint a 34/2017. (XII. 17.) AB határozat indokolásának [50] bekezdését.

[55] Úgy ítélte meg, hogy tekintettel a közlés tárgyára, valamint arra, hogy a cikk fő témáját egy kerület vezetőinek a városrész vagyontárgyait érintő döntései képezték, a perbeli sajtóközlemény közügyekben történő megszólalásnak minősül. Az első és a második közlés értékelése során megállapította, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felperesnek szándékában áll a csillagvizsgáló eladása, illetve, hogy jelentős zöldterületeket értékesített. A „túladás” és „veszélyben van” kifejezéseket az eladás, értékesítés szinonimájaként értelmezte. A harmadik kijelentés esetében arra a következtetésre jutott, hogy a valótlan közlése egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító csoportosításával valósult meg.

[56] A negyedik közlés ténybeli alapja tekintetében az alperes is elismerte 70 lakás értékesítését, ezért a „100 darab fölötti” értékesítést a bíróság valótlan állításnak tekintette. A cikkben megjelölt mennyiség lényegtelen pontatlanságnak nem tekinthető. Az ötödik kijelentésről – a csatolt okiratok és a felek nyilatkozatai alapján – megállapította, hogy valótlan tényállítás ugyanis a felperes nem a cikkben megjelölt ingatlant kívánja eladni. A hatodik közlés esetében a felperes a bérbeadás tényét elismerte, így a cikk e szövegfordulatában szereplő tényállítás valós, az alperes azonban nem bizonyította a felperes értékesítési szándékát. A hetedik közlést értékítéletnek tekintette, amelyben a szerző az ingatlanok jövőbeni értékesítését képzei és vetíti előre korábbi – nagyrészt valótlan – tényállításai alapján.

[57] Az elsőfokú bíróság a valóság közlését indokolatlannak és értelemzavarónak találta, ezért azt részben mellőzte. A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 101. § (1) bekezdése, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdése, 4/A. §-a, a le nem rótt kereseti illeték viseléséről a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. §-a és 3. §-a alapján döntött.

[58] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelme az érdemi döntés részbeni megváltoztatását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását célozta. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)*, *d)* pontjára hivatkozással jelölte meg.

[59] Az első közlésnek a valóság bemutatására irányuló részében kérte a helyreigazításra kötelezés mellőzését, mivel álláspontja szerint a valótlan tény közlése megfelelő tájékoztatást nyújt a sérelmezett közlés valótlanágáról. Ezért a valóság bemutatása egyrészt nem indokolt, másrészt pedig a felperes esetleges „értékesítési szándékának” vizsgálata nem a per tárgya. A harmadik és negyedik közlés esetében a kereset elutasítását kérte. Bizonyította, hogy a felperes 100 millió forintot meghaladó támogatást vont el a kft.-től (ezt a tényt a felperes is elismerte); e ténybeli alapra tekintettel a szerző jogosult volt annak a véleménynek a megfogalmazására, hogy az elvonás célja az adófizetés elkerülése volt. Maga a felperes nyilatkozott 70 lakóingatlan értékesítéséről, ebből okszerűen levonható következtetés a bérlakások eladásának felpörgetése. A konkrét számszerűségnek jelentősége nincs, az önmagában nem ad alapot a helyreigazításra. A hatodik közlés is valós ténybeli alappal rendelkező véleménynyilvánítás, annak sajtó-helyreigazítására nem köteles. A telken elidegenítési tilalom van, ezért ténybeli alapú vélemény, hogy az elidegenítésre e tilalom miatt nem került sor.

[60] Kérte a felperes részére megállapított perköltség összegének mérséklését, annak eltúlzott voltára hivatkozással.

[61] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

[62] Okfejtése szerint az első közlés valótlanágát, illetve a felperes által előadott és közzétenni kért tényeket az alperes nem vitatta. A Pp. 266. § (1) bekezdése alapján e körben bizonyítás felvételére nem volt szükség, a felperes pedig jogosult az Smtv. 12. § (1) bekezdése és a Pp. 495. (1) bekezdése, valamint a 496. § (4) bekezdés *b)* pontja értelmében a való tények megjelenítését kérni. A harmadik közlést érintő fellebbezés iratellenes előadáson alapul, az alperes rosszhiszemű módon hivatkozik arra, hogy a felperes a 100 millió forintos elvonás tényét elismerte. A sérelmezett kijelentés egyértelmű tényállítás, amelyben az alperes a valótlanul állított elvonás célját tényként rögzítette. A negyedik közlés tekintetében továbbra is annak valótlanágát állította. A közel kétszeres összegben megjelenő számbeli eltérés az alperes által megjelölt és a valóban eladott ingatlanok száma között lényegtelen pontatlansággként nem értékelhető. A hatodik kijelentés arra vonatkozott, hogy a felperesnek eladási szándéka volt a telek tekintetében, e tényállítás valóságát az alperes nem tudta bizonyítani.

[63] Az alperes perköltség mérséklése iránti kérelmét alaptalannak tartotta, mert a perrel felmerült, indokolt, a megbízási szerződés alapján számított perköltségét érvényesítette az elsőfokú eljárásban, amelynek mértéke nem tekinthető eltúlzottnak.

[64] A fellebbezés alapos.

[65] Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezés hiányában jogerőre emelkedtek a második és az ötödik közlést érintő, az alperest helyreigazítás közzétételére kötelező, valamint a hetedik kijelentésre vonatkozó, keresetet elutasító rendelkezései. Szintén jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek az első közlést érintő, helyreigazításra kötelező rendelkezése a valóság közlése iránti rész kivételével, ezért ezeket a másodfokú felülbírálat nem érintette [Pp. 358. § (5) bekezdése]. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a helyreigazítást elrendelő rendelkezéseit vizsgálta a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése], a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívüli másodfokú eljárásban.

[66] Az alperes jogorvoslati kérelmét arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a sérelmezett közléseket téves értelmezés alapján minősítette valótlan tényállításnak, amellyel szemben a cikk szerzője való tényeket, illetve való tényekből levont okszerű és logikus következtetéseit fogalmazta meg. Fellebbezési érvei tehát alapvetően a bíróság jogkérdésben [Smtv. 12. § (1) bekezdése] való állásfoglalását támadták [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont]. A perköltségre vonatkozó eljárási szabályok [Ükr. 2. § (2) bekezdése] esetleges téves alkalmazása nem az ítélet anyagi jogi szempontú felülbírálata során vizsgálható. A Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó, anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben nem hozott döntést az elsőfokú bíróság.

[67] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk. A sajtó-helyreigazítás tehát általában a hamis vagy pontatlan tényállítások kiigazítására szolgál, a helyreigazító közlemény pedig azt tartalmazza, hogy a korábban nyilvánosságra hozott tényekkel szemben melyek a való tények. A közöltek értékelésénél azért van jelentősége a megjelenés egyéb körülményeinek (a kontextusnak, a közlemény egészével összevetett vizsgálatnak, a kifogásolt közlések, kifejezések nem formális megjelenése, hanem valóságos tartalma szerinti figyelembevételének), mert a sérelmezett közlemény olyan tényállításokat, tényközléseket is tartalmazhat, melyekre vonatkozóan esetenként éppen a rendelkezésre álló előzmények, adatok alapján állított, illetve feltételezett tények valósága vagy valótlansága a vita tárgya. Ez esetben sincs helye sajtó-helyreigazításnak.

[68] Az elsőfokú bíróság az érdemi döntés meghozatala során az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában foglaltak értelmében vizsgálta a jogvita alapjogi érintettségét, idézte az alkotmánybírósági gyakorlatot, jogértelmezése és levont jogi következtetései azonban tévesek.

[69] Az ügy eldöntése szempontjából kiemelt jelentősége van annak, hogy az alperes közlése, az írás tartalma a közügyek megvitatásához kötődik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik. A szólásszabadság különleges védelmet követel akkor, amikor a közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti. „A közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit.” {az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata, Indokolás [47]}.

[70] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. A megkülönböztetés alapja, hogy „(M)íg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt.” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] véleménysszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[71] Az Alkotmánybíróság a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban általa következetesnek tartott gyakorlatára visszautalva hangsúlyozta azt is, hogy „bár az értékítéletekhez képest lényegesen eltérő mércék alapján ítélandók meg, a tényállítások is – valósak és valótlanok egyaránt – a szólásszabadság hatálya alatt állnak, és rájuk is

vonatkoznak a közügyek vitájának fokozott védelme melletti érvek” {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [34]}. „A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. [...] A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49] – [50]}. Az Alkotmánybíróság ezzel összhangban arra is többször rámutatott, hogy a közügyek vitájához tartozó „[...] tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét.” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [50]}.

[72] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint tehát az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodó, attól függetlenül élvezzi a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[73] A másodfokú bíróság a szabad véleménynyilvánítás korlátainak a jelen ügyre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel volt arra is, hogy „(A) 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatra támaszkodva alakította ki azt a tesztet, amelynek első lépéseként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Második lépésként a bíróságoknak azt kell eldöntenie, hogy a közlés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül-e: a közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható. Végül vizsgálni kell, hogy a korlátozás nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát: „a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja pusztán megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása” {3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [30]-[32]}. Ezen teszt alapján pedig esetről esetre lehet megállapítani, hogy a véleménynyilvánítási szabadságot vagy az érintett jó hírnevét, becsületét kell-e előtérbe helyezni” {3357/2019. (XII. 16.) AB határozat [28]}.

[74] Annak eldöntésénél, hogy a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban foglaltak szerint az adott közlés közügyekben való megszólalást tükrözt-e, az elsőfokú bíróság helyesen járt el. Az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat gazdálkodása, a kerület tulajdonában lévő ingatlanok hasznosítása, bérbeadása vagy értékesítése – mint az önkormányzati vagyongazdálkodással összefüggő téma – nem csak az ott élők számára, hanem országos szinten is érdeklődésre számot tartó ügy, így a cikkben megjelentek tartalma közügyben való megszólalásnak minősül.

[75] A 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban foglaltak alapján az ügyben a következő eldöntendő kérdés az volt, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy értékítéletnek tekinthetők-e (Indokolás [40]). A határeseteket az AB határozat szerint az ún. értékítélettel terhelt tényállítások jelentik, amelyek a véleménynyilvánítás magas szintű védelmét élvezik. Ennek során a védelemre érdemesség megítélésének alapja az, hogy minél határozottabb egy értékítélet, annál szorosabb ténybeli kötődést kell mutatnia.

[76] Az alperes írása Budapest III. kerületének gazdálkodását mutatja be. A korábbi kormánypárti kerületi vezetőt idézve vázolja a baloldali polgármester és a képviselő-testület intézkedéseit. Egyes döntéseket, vagyonelemeket kiemelve értékeli az új kerületi vezetés tevékenységét, a vagyonnal való gazdálkodást. Az önkormányzati vagyonnal, mint a

közpénzzel való gazdálkodást érintő közlések megítélése tágabb alkotmányossági keretek alkalmazását indokolja (Kúria Pfv.IV.20.502/2021/5. számú határozat). Mindemellett a kerületi vezetés gazdálkodását érintő kritika, a feltételezett rendellenességek bemutatása, az esetlegesen a helyi közösség érdekével ellentétes döntések vizsgálata a politikai vita részeként értékelhető: célja az, hogy a kerületi lakosokban, illetve az olvasókban kételyt ébresszen a vezetés alkalmassága, hitelessége tekintetében.

[77] Az első sérelmezett kijelentés a felperesnek a Polarisz Csillagvizsgálót érintő elképzeléseiről szóló tájékoztatás. Az elsőfokú bíróság e közlés tekintetében a kereseti kérelemnek megfelelően helyreigazításra kötelezte az alperest és elrendelte a valóság közlését is. A Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja lehetővé teszi a másodfokú bíróság részére az elsőfokú bíróságétól eltérő jogi következtetés levonását az erre irányuló fellebbezési kérelem alapján, annak tartalmi korlátaira tekintettel.

[78] Jelen esetben az alperes fellebbezésében nem sérelmezte helyreigazításra kötelezését és az elsőfokú ítélet kapcsolódó indokait, csupán a valóság közlésére vonatkozó rendelkezést. Ezért az ítéltábla felülbírálata sem terjedhetett ki annak vizsgálatára, hogy a helyreigazítással érintett első kijelentés egyes fordulatai, a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat alapján kialakult szempontrendszer kereteinek megfelelően, tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. A fellebbezés megváltoztatásának kizártsága okán [Pp. 375. § (2) bekezdése] a Pp. 369. § (4) bekezdésének, 370. § (4) bekezdésének alkalmazására nem volt indok.

[79] A jogorvoslati kérelem alappal sérelmezte a helyreigazítás és a valóság közlése közötti ellentmondást, illetve helyesen hivatkozott a valóság bemutatásának szükségtelenségére. A helyreigazító közlemény a valótlanság feltüntetése körében nemcsak arról tájékoztatja a közvéleményt, hogy a csillagvizsgáló nincs „veszélyben”, hanem arról is, hogy nem kell elköltöztetni a szolgáltatást. A valótlannak minősített közlésekről tájékoztató közleményrészből az átlagosan tájékozott olvasó már félre nem érthetően információt kap arról, hogy a felperesnek nem áll szándékában a csillagvizsgáló értékesítése. Mindezek alapján szükségtelen ugyanezen tartalomnak való tényként feltüntetése. Mindemellett a felperes „értékesítési szándéka” az írásban a szerző következtetéseként jelenik meg; annak valós voltára bizonyítás nem folytatható, múltbeli és jelenlegi hiánya pedig valós tényként nem közzélhető.

[80] A cikk több alkalommal is hivatkozik polgármesternek, a kerület korábbi polgármesterének a kerület gazdálkodásával kapcsolatos kijelentéseire. Így tesz a harmadik sérelmezett közlés által érintett témában is, amikor arról nyújt tájékoztatást, hogy az önkormányzat elvont 100 millió forintot a szakrendelőt működtető egészségügyi kft.-től, amely intézkedésnek az volt a célja, hogy a cég ne legyen nyereséges, illetve, hogy elkerülhetővé váljon az adófizetés. Az írás e részében egyetlen valós tényt közölt, az pedig a felperes által „elvont” pénz összege (100 millió forint). Minden további közlés e tényből levont következtetés, amelyet a közéleti vita tárgyát képező témában az ellenoldali párt politikusa fogalmazott meg és amely vélemény nem tekinthető indokolatlan, ténybeli alapot nélkülöző, pusztán vádaskodásnak.

[81] Maga a felperes adta elő keresetlevelében, hogy a támogatást csökkentette, a per tárgyalásán pedig úgy nyilatkozott, hogy „106 millió forint zárolásáról van szó” (Fővárosi Törvényszék 15.P.21.980/2022/6. számú jegyzőkönyv). Az alperes által csatolt okiratok szintén az önkormányzat által folyósított összeg csökkentését igazolják (Fővárosi Törvényszék 15.P.21.980/2022/5. számú beadvány). A nem vitásan csökkentett összegű önkormányzati támogatás tényéből a szerző következtetéseket vonhatott le az intézkedés

okára, céljára vonatkozóan, azt okszerűen értékelhette „elvonásként” is. Ezért az ismert való tényeken alapuló, közéleti vitában kinyilvánított politikai vélemény, függetlenül annak felperes számára esetleg sértő voltától, a véleménynyilvánítás szabadságát élvezi.

[82] A sérelmezett kijelentések értékelése során a másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított a Kúria jogértelmezésének, mely szerint „a sajtószabadság érvényesülésének fontos része az, hogy a sajtó számára adott legyen annak lehetősége, hogy a tudomására jutott tényekből, adatokból következtetéseket vonjon le és erről kifejtse véleményét” (a Kúria Pfv.IV.20.849/2020/4. számú ítélete).

[83] Nem értett egyet az ítéltábla a negyedik kijelentés elsőfokú ítéletben megjelenített értelmezésével sem. Az írás lényegi mondanivalója a felperes gazdálkodását, főként az egyes ingatlanügyleteket érintő kritika megfogalmazása, amelyet több – részletesen kifejtett vagy éppen csak említett – példával kívánt a cikk írója alátámasztani. A bérlakások eladására vonatkozóan a „csaknem 100 bérlakást értékesített” fordulatot használta, majd a sérelmezett negyedik közlés az „eladottak listája” felsorolásban szerepeltette az „eddig 100 darab fölött értékesítettek” szövegrészt. A számadatot szerepeltető megfogalmazás tényállításnak tekintendő, a pontos összeg azonban az eltérő megjelölés miatt, nem meghatározható. A „csaknem 100” adat – A magyar nyelv értelmező kéziszótára szerint – a majdnem, szinte 100 kifejezésnek felel meg; azt a jelentéstartalmat hordozza, hogy kevés kell ahhoz, hogy a megjelölt összeg (100) teljes legyen. Ezzel a mondattal összevetve a sérelmezett „100 darab fölött” megfogalmazás csak csekély eltérést takar. A „felpörgették a bérlakások eladását” kifejezés – illeszkedve a cikkíró által idézett többi eset leírásához, amelyek arra utalnak, hogy a felperes több, a tulajdonában álló területet kíván értékesíteni társasház építés céljára – az általa megismert tényeken alapuló következtetés, értékelés.

[84] Az alperes perben csatolt irata (Fővárosi Törvényszék 15.P.21.980/2022/3. számú beadvány) azt igazolja, hogy a felperes által eladott lakások száma 70 volt. Az írásban megjelölt két fordulat (csaknem 100, 100 fölött) az átlagosan tájékozott olvasó értelmezésében 100 körüli mennyiséget jelent, amely a 70 eladott ingatlanhoz képest, az alperes fellebbezésében előadottak szerint, lényegtelen pontatlanság. A cikknek ugyanis a fő mondanivalója nem a konkrét adatok meghatározása volt, hanem a felperes gazdálkodásának bemutatása, az egyes vagyonelemeknek a helyi közösség érdekeivel ellentétes felhasználása, értékesítése. Ebből a szempontból vizsgálva pedig nem a pontos számoknak, hanem az eladás tényének és az eladott bérlakások nagyságrendjének van jelentősége.

[85] Ugyancsak értékítéletként értelmezhető az írás hatodik támadott közlése, amely a Barát-patak melletti szabadidő telek eladását gátló okként az ingatlanon fennálló elidegenítési tilalmat jelöli meg. A sajtóanyag nem állította tényként, hogy a szabadidős célú telket a felperes eladásra kínálta volna. A szerző az önkormányzat értékesítési politikáját kifogásolja, és ebbe a sorba illeszkedve tesz említést a Barát-patak melletti telken fennálló elidegenítési tilalomról is. A vélemény kifejezésének jogszerűségét megalapozza, ha az csekély ténybeli alappal rendelkezik. Jelen ügyben pedig ilyennek minősül a telken – a peres felek által nem vitatottan fennálló – elidegenítési tilalom. Mindemellett a felperes a per tárgyalásán úgy nyilatkozott, hogy „nem állt szándékában a felperesnek értékesíteni ezt az ingatlant nem csak azért, mert polgármester révén elidegenítési tilalom van rajta, hanem azért sem, mert a Fővárosi Önkormányzat 28/2021. (VI. 29.) számú rendelete alapján változtatási tilalom van rajta” (Fővárosi Törvényszék 15.P.21.980/2022/4. számú jegyzőkönyv). Ez a kijelentés pedig az értékesítési szándék egyik akadályaként maga is a cikkben írt tilalmat nevesíti.

[86] A perköltség mérséklésére vonatkozó fellebbezést az összeg eltúlzottságára hivatkozással a másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak. A fellebbező fél kérelmét részletesen nem indokolta. Az elsőfokú bíróság helyesen, a perben csatolt megbízási szerződés alapulvételével, azzal összhangban állapította meg az ügyvédi munkadíj összegét.

A per főtárgyát érintő fellebbezés eredményessége folytán azonban a pernyertesség-pervesztesség aránya is módosult; a felperes 3, az alperes 4 kereseti kérelem tekintetében vált pernyertessé.

[87] A Pp. 83. § (2) bekezdésének alkalmazásával a pernyertesség aránya kihat az alperes kiadója által térítendő perköltség összegére. Az elsőfokú ítéletben meghatározott 150.000 forintot a másodfokú bíróság – a Pp. 499. § (2) bekezdését alkalmazva – arányosan leszállította. Bár az alperes az elsőfokú eljárásban kérte a felperes perköltségben való marasztalását, perköltség igényét nem számította fel, sem az összeg, sem az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés megjelölésével. Ezért a másodfokú bíróság e tárgyban a Pp. 82. § (3) bekezdése szerint nem határozott.

[88] A kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint eljárva megváltoztatta.

[89] Az elsőfokú bíróság a kereseti illeték összegét tévesen, egy kereseti kérelem figyelembevételével – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján – 36.000 forintban határozta meg. A felperes azonban hét közlés tekintetében, egymással tárgyi keresethalmazatban álló hét sajtó-helyreigazítási keresetet terjesztett elő [Pp. 173. § (2) bekezdés], amelyek mind külön értékelést igényeltek. Erre tekintettel az elsőfokú eljárásban felmerülő kereseti illeték összege helyesen 252.000 forint a Pp. 21. § (5) bekezdésén, az Itv. 40. § (1) bekezdésén és a 42. § (1) bekezdés *a)* pontján alapuló számítás szerint.

[90] A felperes és az alperes között a pernyertesség-pervesztesség aránya a felperesre nézve terheesebb (3:4), ezért a kereseti illetéket is ebben az arányban kötelesek viselni. Mivel a felperes az Itv. 5. § (1) bekezdés *b)* pontja értelmében teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a reá eső illeték az állam terhén marad. A módosított számítás miatt az alperes kiadója által fizetendő illeték összegét [Pp. 499. § (2) bekezdése] az ítéltábla felemelte, az e tárgyban hozott ítéleti rendelkezést is a Pp. 383. § (2), (6) bekezdése alapján megváltoztatva.

[91] Az alperes négy közlés tekintetében terjesztett elő jogorvoslati kérelmet, ezért az állam által előlegezett fellebbezési illeték összege az Itv. 39. § (3) bekezdés *c)* pontja és 46. § (1) bekezdése értelmében 192.000 forint. Mivel az alperes fellebbezése eredményre vezetett, a felperes a másodfokú eljárásban teljes egészében pervesztesnek minősül, teljes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési illeték az állam terhén marad a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint.

[92] Az alperes fellebbezésében kérte ugyan a felperes perköltségben való marasztalását, perköltség igényét azonban sem az összeg, az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés megjelölésével, sem költségjegyzék, egyéb okirat csatolásával nem számította fel. Ezért a másodfokú bíróság az e tárgyban való döntéshozatalt a Pp. 82. § (3) bekezdése értelmében mellőzte.

[93] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[94] A másodfokú bíróság tájékoztatja az alperes kiadóját, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2023. január 31.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Stecbauer Anita s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Éva s.k.
bíró